

Manuela Klara Olszewska

TWÓJ WYGLĄD ODBICIEM TWEGO WNETRZA

TWÓJ WYGLĄD ODBICIEM TWEGO WNĘTRZA

MANUELA KLARA OLSZEWSKA

Twój wygląd odbiciem twego wnętrza

STUDIO ASTROPSYCHOLOGII

REDAKCJA: Ewa Karczewska
PROJEKT OKŁADKI: Anna Drozdowska

Copyright © STUDIO ASTROPSYCHOLOGII 2007
Wydanie I
BIAŁYSTOK 2007
ISBN 978-83-7377-253-3

STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII
oferta: www.studioastro.pl
15-762 Białystok
ul. Antoniuk Fabr. 55/24
(0-85) 662-92-67 – redakcja
(0-85) 654-78-06 – sekretariat
(0-85) 653-13-03 – dział handlowy – hurt
(0-85) 654-78-35 – sklep firmowy „Talizman” – detal

WIĘCEJ INFORMACJI ZNAJDZIESZ
NA PORTALU PSYCHOTRONICZNYM
WWW.PSYCHOTRONIKA.PL

Druk i oprawa:
OPOLGRAF S.A.

SPIS TREŚCI

Wstęp	7
Sylwetka człowieka jako trzy poziomy psyche	11
Wśród złota, róż, skór i adidasów	35
Wymowa kolorów	47
Zaglądamy do szafy	81
Trzy typy sylwetki	85
Mankamenty sylwetki	92
Polubić swój wygląd	109
Inne przykłady analizy	133
Bibliografia	139

WSTĘP

zy zastanawialiście się Państwo kiedyś, dlaczego człowiek nosi ubranie? Odpowiedzi może być wiele. Od najbardziej prozaicznych – aby było ciepło, oby nie zmarzł; poprzez bardziej wyrafinowane: by się przyozdobić, wyróżnić się, pokazać, że jest lepszy, inny, do jakiej grupy społecznej należy, przypodobać się w pracy, osiągnąć sukces, lepiej się poczuć mając na sobie coś modnego, podobać się płci przeciwnej, wzbudzić zaufanie i tak dalej...

Powody można mnożyć w nieskończoność, jest ich wiele i na przestrzeni wieków giną w mrokach dziejów. Wszystkie mają na celu jednak tylko jedno, odkąd oczywiście człowiek się ucywilizował, **zaspokoić ten odwieczny, nieśmiertelny interes życia: głód i miłość.**

Odkąd człowiek stał się istotą społeczną, bezustannie walczy. O co? O lepsze miejsce, tak w społeczeństwie, jak i w zaciszu domowym. Przejawiać się to może bardzo różnie, czasem nawet jego pozorną pasywnością (kobiety domowe – prawdziwe białogłowy), ale to też jest walka. Zmienia się tylko jej szata.

Szata więc, maskująca rzeczywistego ducha, jest maską społeczną, *persona**, obronną fasadą osobowości. Pomimo więc, że człowiek ubiera się z pozornie prozaicznych przyczyn, bezwiednie szatą swą pokazuje **to, co ma w środku**, czasem nawet to, co usilnie chce ukryć, „duch” bowiem jest silniejszy od materii i zawsze „wypłynie” na wierzch jak oliwa.

Analizując swój ubiór na daną okazję, wewnątrz swej szafy, czy pewne fobie dotyczące niektórych elementów garderoby lub koloru, możemy się wiele o sobie dowiedzieć. Największą sztuką jest przecież zrozumieć samego siebie, spojrzeć na siebie obiektywnie, jak przyjaciel, ale nie pochlebca i również nie jak wróg. W analizie naszego ubioru trzeba rozróżnić w co człowiek ubiera się niejako bezwiednie, po jakie elementy stroju sięga odruchowo, a jakie są narzucone przez okoliczności. Strojem pokazujemy swoje wnętrze lub dodajemy sobie nim cech, których nam brakuje, a czasem ubiór nasz demaskuje nawet to, co usilnie chcemy zamaskować. Poprzez sposób ubierania się wyrażamy siebie i można wiele się dowiedzieć o człowieku, znając wymowę koloru i analizując poszczególne elementy jego stroju.

Aby móc to zrobić trzeba przypomnieć sobie symbolikę, a to nic prostszego, jest ona przecież składnikiem naszego dziedzictwa kulturowego; przewija się w sztuce, baśniach, mitach, legendach i całej historii z przed naszego „stawania się”.

Należy również poznać symbolikę kolorów i faktury szat, miarę wartościowania przestrzeni, którą jest nasza postawa wyprostowa-

* Kulturowa i społeczna maska psychiczna, fasada. W teorii Junga persona stanowi świadomość zbiorową jednostki, zewnętrzną warstwę osobowości, poprzez którą komunikuje się ona z otoczeniem i asymiluje zewnętrzną sferę kultury. Persona służy z jednej strony adaptacji, a z drugiej spełnia funkcje obronne, gdyż zakrywa indywidualne cechy psychiki. Fasadowe umiejętności zakrywają ego w tłumie podobnych jednostek (zbiorowe reguły komunikacji), umożliwiają też wpływ na otoczenie. Persona-maską udziela człowiekowi swoistej nietykalności społecznej.

na i odważne spojrzenie w oczy, aby rozróżnić tył, cień i mrok od jasnego jutra.

Zachęcam zatem Państwa do kroczenia drogą poprzez świat kolorów i formy. Odkryją się przed Wami i tajniki duszy ludzkiej, i charaktery, bowiem jedno i drugie związane jest ze sobą nierozdzielnie. „Puścić farbę” to przecież wyznaczyć prawdę, przyznać się, zdradzić tajemnicę. Tą „farbą” jest nasz strój a tajemnicą psyche.

Omawiając szatę nie sposób pominąć jej dychotomii – nagości*. Nagi już nie walczy, nie zakłada maski społecznej, jest wyleczony ze wszystkich chęci, nawet z chęci do życia – wygasł w nim nieśmiertelny interes życia: głód i miłość.

No dobrze, a moda? To przecież moda kształtuje nasz ubiór, musimy się dostosować, powiecie Państwo.

Moda jest wyrazicielem ogólnej maski społecznej, jaką tworzą jednostki. Jest zapotrzebowaniem na taką, a nie inną formę ubioru w zależności od społecznego przeżywania rzeczywistości, jest ogólnym wyprojektowaniem nadziei i trosk duszy zbiorowej.

* Antropologiczna symbolika nagości jest o wiele szersza, jak każdy symbol jest ambiwalentna. Nagość szlachetna, piękna i zwycięska, niemająca nic do ukrycia, wspaniała w swej odwadze, jak również pornografia, oraz bieda i głupota – bosy i nagi, wraca do matki ziemi tak jak się narodził nago – nic nie wywalczył przez swe smutne życie.

BEŻOWY, PIASKOWY

Beż i jego wszelkie odcienie są kolorami uchodzącymi we współczesnym świecie za bardzo eleganckie. Na kolor beżowy składa się kompozycja brązu, bieli i kropelki żółtego, oczywiście w różnych proporcjach, dlatego tak wiele jest odcieni tej barwy.

Przeważnie drogie i naturalne tkaniny barwi się na beżowo, które same dystygowane, nadają tej barwie priorytet społeczny. Widać więc, że człowiek zatoczył koło: wyszedł z piasku i natury, rozwinął się i znów ustawił kolor piaskowy, ekologiczny na piedestale.

Ubrania w tych kolorach są uważane za skromne, eleganckie, a więc wielce szykowne. Beż jest więc kolorem snobistycznym, ale również wiele wyrażającym, jako barwa mieszana łączy w sobie cel (biały), materię (brąz) i zaszczyty (złoto).

Ludzie rzeczywiście, nie dla mody, rozmiłowani w beżu łatwo się adoptują, są pomocni innym, poszukują wielkości i światła, ale by nie spłonąć w jego blasku, trzymają się w cieniu, czyli w bezpiecznej odległości od iluminacji. Wśród nich można znaleźć i oportunistów, ale przeważnie jednostki te same promieniają wewnętrznym światłem, co jest wyrazem ich pierwotnej inteligencji i skromności. Nie miewają kompleksów. Ludzie dobrze się czują w ich towarzystwie, szybko zyskują sympatię. Należy uważać! Ludzie ci mają rozległe stosunki i niebezpiecznie jest ich nie doceniać!

Kolor piaskowy jest oznaką niestałości. Brunatna ziemia to podłoże solidne – można na niej zbudować dom, a na piasku – nie. Ten odcień beżu jest kolorem zwodniczym, ulotnym, przemijającym jak moda, chętnie noszonym w lecie i na urlopie, gdzie po okresie wypoczynku wraca się w kierat codziennych zajęć.

Ludzie, którzy nie lubią beżowego, **muszą jeszcze wiele dokończyć, dlatego innymi bardziej jaskrawymi kolorami dodają sobie animuszu.**

RUDY, RDZAWY, CEGLASTY

Czerwień, brąz i trochę żółci tworzy kolor rudy – mieszany. Brąz symbolizuje ziemię, rodzinę i materię, czerwony walkę i wolę przetrwania, a złoty (żółty) – wolę zwycięstwa. Mieszanka ta mówi więc ludziom, że osoba tak ubrana wiele przetrzymała i nie zawaha się walczyć o priorytety, choćby świat miało się zdobywać nawet podstępnie.

Kolor rudy mówi również, że nadszedł kres przygotowań i czas zabrać się do pracy.

Należy zakładać stroje tej barwy, jeśli czeka Państwa zadanie, które wymaga wiele pracy, czasu i wysiłku. Kolor rdzawy inspirowanie i pomaga w koncentracji uwagi.

Osoby preferujące kolor rudy dają innym do zrozumienia, że chcą, aby inni myśleli, iż nie chcą być przywódcami, a chętnie pójda tam, gdzie ktoś je poprowadzi. Jest to „przyczajenie się” i swoista dyplomacja, która, gdy przyjdzie pora, pomoże osiągnąć szczyty. Osoby te są pewne siebie, potrafią jasno się wyrażać i precyzyjnie wydawać instrukcje.

Ludzie ubrani od stóp do głów na rudo bywają zawistni, duszą w sobie złość, ale zawsze na zewnątrz są mili i chcą dorównać tym, którym zazdroszą – przeważnie im to się udaje. Rudy to manipulant.

Kolor rudy czasami ukrywa fizyczne dolegliwości i lęk przed ujawnieniem prawdy, lecz zwiększa spostrzegawczość, daje wyczuć koniunkturę i wzmacnia „ekonomię jednostki”. Dlatego na ogół sięga się po strój w tym kolorze, gdy trzeba rozwiązać jakiś problem.

Ci, którzy nie lubią koloru ceglasterudego, to czasami ludzie o małych ambicjach, minimaliści lub nieprzebojowi, łagodni, którzy nie potrafią walczyć o swoje, czasami nie mają zmysłu handlowego i brak im dyplomacji.

ŻÓŁTY

Kolor żółty, ciepły, ekspansywny wiąże się z ideą poszerzania horyzontów, sięgania wciąż dalej i wyżej, jak tęsknota za Słońcem, esencją boską i wiecznym życiem.

Żółty, złoty to promień z nieba zesłany w służbę człowiekowi – oświecła, ogrzewa i zachęca do czynu. To kolor kontaktu, a przez kontakt z innymi człowiek się rozwija, to kolor archetypowego Merkurego związanego z komunikacją międzyludzką.

Żółte łany zboża to chleb, podstawa wyżywienia ludzkości przez długie wieki, a tym samym bezpieczeństwo w świecie materialnym.

Żółty jako chwała słoneczna, która zesłała na ziemię, to kolor złota, brzęczącej mamony, bogactwa, zaszczytów tych ziemskich, a przez to i niebiańskich. Bóstwa malowane na żółto, a później złoczone, miały się kojarzyć zwykłemu śmiertelnikowi ze wspaniałością również doczesną – musiał je przecież zrozumieć, a tym samym w nie uwierzyć. Żółtego używa się do malowania atrybutów wszystkich bożków słonecznych, dla podkreślenia ich siły i ekspansji.

Żółty jest też barwą chthoniczną, barwą ziemi i jej płodów, lata, jesieni, dojrzałych kłosów i jesiennych liści, starości i upadłości, przez co kojarzy się z niestałością, zmiennością, z czego tylko krok do zdrady, również małżeńskiej.

Ponieważ żółty kolor łatwo rzuca się w oczy, jest symbolicznie komunikatywny, stąd pojawiły się żółte taksówki w Anglii i Francji, żółte skrzynki na listy w Niemczech oraz powszechnie stosowany sygnał światła wzmożonej uwagi przy przejściu dla pieszych.

Kolor żółty kusi i wabi, ale w nadmiarze jest męczący. Promienie słoneczne ogrzewają, ale i szkodzą, a żółciutka cytryna wykrzywia usta. Stąd utarło się, że kolor żółty to kolor zdrady. Odcienie żółtego powinny promieniować blaskiem słońca, stąd kolor żółty zmieszany z odrobiną czerwieni jest cieplejszy, bardziej przyjazny,

więcej zbliżony do złota – obiecuje zaszczyty i nie jest tak męczący jak żółty zmieszany z zielenią.

Osoby nadużywające żółtego zmieszanego z odrobiną zieleni zauważają po jakimś czasie, że ich osobista inwencja gaśnie, moc twórcza i talenty zawodzą, talenty przestają być doceniane. Rodzi to poczucie goryczy, stopniowo przekształcające się w zawiść i zazdrość. Tak więc ten odcień żółci należy nosić ostrożnie.

Kolor cytrynowy noszony z umiarem to ujawnianie swych myśli w sposób wyważony i oględny. Kolor ten mówi otoczeniu, że decyzje osoby, która go nosi, są rozsądne i przemyślane. Kolor ten wzbudza szacunek, ponieważ stwarza pewien dystans.

Ubrania utrzymane w kolorach żółto-brązowo-zielonych wskazują na dobry kontakt z siłami materialnymi i zabezpieczeniem sobie bytu, ale również szata utrzymana w kolorach zgniłej żółci symbolizuje zbyt przywiązanie do spraw doczesnych i zdradę Ducha.

Żółte elementy w stroju mogą wskazywać na dobry nastrój, humor, wesołość, optymistyczne podejście do życia, komunikatywność lub chęć jej zaakcentowania, poszerzanie horyzontów, tęsknotę za wyższym „ja”, a jednocześnie pragmatyzm i niemożność odezwania się od ziemi i jej uciech – bogactwa, złudnego blasku materialnego pożądanego i towarzystwa.

Osoby, które lubią jaskrawy, ciepły żółty kolor we wszystkich jego odcieniach, są otwarte, żywe, o bogatej duszy, pełne temperamentu (lub chcą za takie uchodzić i do tego podświadomie dążą), komunikatywne, towarzyskie, źle czują się w samotności. Jednostki te są pełne humoru i roztaczają wokół klimat zaraźliwej wesołości i radości życia, są ekstrawertykami.

Niechęć do żółci to umiejętność bycia samotnym; niechęć do powierzchownych kontaktów, skupienie się na sobie i swoim wnętrzu. Osoby z awersją do żółtego koloru są przeważnie mało towa-

rzyskie z natury – taką już mają „urodę psychiczną”, że przebywanie z kimś „na dłuższą metę” ich męczy. Są mało komunikatywne.

Ludzie ci uważają, że odkrywanie swoich zamiarów i poglądów to głupota. Czasem jednostki te boją się zawieść na bliskich i unikając kontaktów z otoczeniem, unikają ewentualnego rozgoryczenia, ale na ogół odpowiada im samotność. Wolą półmrok od jaskrawego blasku słońca i jego zaszczytów. To osoby konkretne, które wolą „mało” mieć czy zdobyć, ale czuć się zawsze solidnie i pewnie – nie snują dalekosiężnych planów, ale małymi krokami zmiierają do celu i czasem osiągną to, co sobie założyły.

BANANOWY

To kolor szczerości, który nie sprzyja oszustwom – nie zakładajcie go Państwo, kiedy chcecie coś ukryć. Osoby tak ubrane chcą się wydać bardziej otwartymi niż są w istocie. To również kolor naiwności.

KANARKOWY

Odziani w ten kolor intelektualne braki nadrobicie Państwo tupetem i ludzie będą chętnie Was słuchać. Kolor ten zmusza do zabierania głosu osobę, która go nosi, a partnera choć przez chwilę obliuguje do wysłuchania jej racji. Kanarkowa barwa dowodzi talentu organizacyjnego, dlatego chętnie jest zakładana, choć wiąże się z plotkarstwem, trzeba ją więc nosić oszczędnie.

MIODOWY

Kolor miodowy to żółty zmieszany z odrobiną ciepłego brązu. Ubranie w tym kolorze wskaże na potrzebę powierzchownych (i nie

tylko) kontaktów. Ponieważ kolor ten emanuje ciepłem i słodczą przyciągając do siebie ludzi, osoba, która go nosi, stara się powiedzieć, że jest w niej wiele czułości, miłości i empatii. Czasami jest to kamuflaż lub chęć dodania sobie tych cech, w każdym razie człowiek ubrany w odcień miodu uczy się łagodności i postrzegania świata nie tylko przez pryzmat własnych sukcesów.

ZŁOTY

Tam, gdzie jest wiele światła, jest też i wiele cieni – złoty identyfikowany ze Słońcem jest celem samym w sobie, kojarzy się z bogactwem. Osoba preferująca ten kolor wysoko mierzy. Jest ambitna, ale czasami pełna chłodu i wyrachowania.

Osoby uwielbiające stroje w kolorze złotym nie grzeszą skromnością, lubią być zauważone, a jeśli nie są w centrum zainteresowania, szybko się załamują, co w rezultacie doprowadza do popełniania wielu błędów życiowych, a w konsekwencji – samotności. Jednostki te „świecą” intensywnie, ale krótko. Dlatego też kolor złoty należy nosić z umiarem.

OLIWKOWY

Kolor oliwki łączy w sobie nadzieję zieleni oraz smutek i realizm brązu. W tej barwie zachodzi połączenie spokoju z żywotnością, świadomością celu. **Człowiek lubiący kolor oliwkowy** nie działa pochopnie, nie lubi wprowadzać w swe życie żadnych radykalnych zmian, można na nim polegać, a jego solidność przyciąga ludzi. **Rzadko bywa kamuflażem** – jest to kolor nie bardzo twarzowy, nie każdemu w nim dobrze i jeśli go wybieramy, to znakomicie nas charakteryzuje.

Manuela Klara Olszewska
artysta plastyk, astropsycholog, autorka grafik,
rysunków i książek o tematyce ezoterycznej.

Analizując swój ubiór na daną okazję, wewnątrz swej szafy, możemy wiele o sobie się dowiedzieć. Największą sztuką jest przecież zrozumieć samego siebie, spojrzeć na siebie obiektywnie, jak przyjaciel, ale nie pochlebca i również nie jak wróg. W analizie naszego ubioru trzeba rozróżnić: w co człowiek ubiera się niejako bezwiednie, po jakie elementy stroju sięga odruchowo, a jakie są narzucone przez okoliczności. Strojem pokazujemy swoje wewnątrz lub dodajemy sobie nim cech, których nam brakuje, a czasem ubiór nasz demaskuje nawet to, co usilnie chcemy zamaskować. Poprzez sposób ubierania się wyrażamy siebie i można wiele się dowiedzieć o człowieku, znając wymowę koloru i analizując poszczególne elementy jego stroju. Zachęcam zatem Państwa do kroczenia drogą przez świat kolorów i formy.

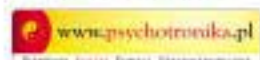
Autor

Książka podpowie Ci jak zaprezentować się najlepiej w każdej sytuacji. Na rynku czytelnicznym niewiele jest takich książek, dodatkowym atutem są zawarte w niej ilustracje będące doskonałym uzupełnieniem bogatej treści. Zdziwisz się jak wiele informacji można uzyskać z samej tylko analizy stroju!

PATRONAT MEDIALNY

PORTAL
KSIĘGARÓDKI
www.kscianka.net.pl

STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII

ISBN 978-83-7377-253-3

9 788373 772533 >